

съ били свирѣпи, та избихъ сичкытъ человѣцы на града Сихемъ, които не бѣхъ повинни.

УЧИТЕЛКА.

Тѣ бѣхъ почти сички безъ воспитаніе, туй кое-то прави человѣцитъ да бѣдѣть варвари, както ще го скоро видите. Юда, по-старыйтъ, бѣше направилъ голѣма кривица; но имаше юди отъ тѣхъ, кривица която бѣше пълнъ отъ благодѣтелства.

СОФІЯ.

Боже мой! азъ немогѫ да разумѣнъ, защо съ мѣжуетъ толко лошови. Колко је весело да си испѣл-няватъ длѣжноститъ! Азъ отъ мои странъ, когато нѣщо сгрѣшѫ, съмъ толко тѣжна, щото не ми је возможно да заспѫ цѣлѫ ношъ. Да ли Леви и Симеонъ, които убихъ сичкытъ тѣзи хора не бѣхъ сѫщо тѣжни?

УЧИТЕЛКА.

Да, драга моя, испѣрвомъ, когато је нѣкой лошъ совѣстъта го грызе; но когато, противъ сичкытъ ней-ны прѣкоры, нѣкой си се слѣдва да прави кривицѣ-тъ, тогази полека лека, съвѣстнитъ грыжи ся умаля-вать, и най сети съвѣстъта му не казва вече нищо, а туй је най-голѣмoto нещастіе отъ сичкытъ злочестіи. Забѣлѣжете сѫщо, чеда мои, колко је опасно за юди младѫ дѣвойкѫ, която да бѣде любопытна. Ако Дана бѣше останала у тѣхъ си, тя не щеше да причини ужаснитъ злощастія, които сега чухме. Женитѣ съ направени за усамленъ животъ; трѣбва да ся навык-натъ да го обычать, и азъ имамъ твърдѣ лошо мнѣніе за юди дѣвойкѫ, която обича да търчи и да ходи секадѣ. Азъ ви казвахъ, има нѣколко врѣме, че женитѣ-